

Univerzita Pavla Jozefa Šafárika v Košiciach,
Právnická fakulta

PRÁVNA VEDA A PRAX V TREŤOM TISÍCROČÍ

Zborník príspevkov z medzinárodnej vedeckej konferencie

PRÁVNA VEDA A PRAX V TREŤOM TISÍCROČÍ

medzinárodnej vedeckej konferencie

27. – 28. február 2015

Univerzita Pavla Jozefa Šafárika v Košiciach,
Právnická fakulta, Košice

Zborník príspevkov z medzinárodnej vedeckej konferencie
PRÁVNA VEDA A PRAX V TREŤOM TISÍCROČÍ

/27. – 28. február 2015/

Programový a vedecky vybor: doc. JUDr. Gabriela Dobrovičová, CSc
doc. JUDr. Sergej Romža, PhD
JUDr. Ivan Roháč, LL.M., MBA, PhD
doc. JUDr. Julius Kovach, CSc
JUDr. Martina Řefičková
JUDr. Yana Lengerová, CSc

Za odbornú a jazykovú stránku príspevkov zodpovedajú autori.
Rukopis neprešiel jazykovou úpravou.

Vydal: Univerzita Pavla Jozefa Šafárika v Košiciach, 2015

KOŠICE 2015

© Univerzita Pavla Jozefa Šafárika v Košiciach, 2015

OBSAH**HISTÓRIU A TEÓRIA ŠTÁTU A PRÁVA, FILOZOFIU PRÁVA**

Бунчук О. Б. Історія українського права у науковій спадщині Івана Франка	8
Гончар Д. В. Методологія дослідження права на правову допомогу	11
Долинська М. С. До питання зародження нотаріату та нотаріального законодавства за часів Древнього Риму	13
Міма І. В. Фактори, що впливають на становлення релігійно-правової традиції	16
Михайліна Т. В. Коллизіонні норми: проблеми правової природи і структури	18
Пастасяк І. Ю. Теоретичні аспекти конвергенції сучасних правових систем світу	21
Постол К. А. Інститути громадянського суспільства як суб'єкти правовидінні	23

ÚSTAVNÉ PRÁVO

Боберська К. Г. Проблеми конституційної дефініції права на зайняття підприємницькою діяльністю	26
Слінько Т. М. Транспарентність влади як запорука демократичного буржуазування	28
Товолжанська О. В. Інститут ліфамації як новітній погляд на захист честі й гідності людини	31
Худик А. М. Правове регулювання публічних фінансів у конституціях соціально-інструментальної демократичної конституційної моделі	32
Юркевич Х. І. Представницький мандат у межах класичних підходів до правозуміння	35

MEDZINÁRODNÉ VEREJNÉ PRÁVO

Андрейченко С. С. Недержавні актори та міжнародна індивідуальність: відступ від державно-центрістського підходу	38
Melnichuk O. M. Some aspects of the theory of the international legal process	40
Мякота О. В. Міжнародно-правове регулювання потрійних точок стику державного кордону України з кордонами сусідніх держав	43
Fysun Yu. Yu. From defamation of religions to incitement to hatred: evolution of UN approaches	45

Шварцева М. І. Правотворча діяльність Парламентської Асамблеї Ради Європи**MEDZINÁRODNOM SÚKROMNOM PRÁVO**

Боршевська Г. Е., Середа А. М. Класифікація норм міжнародних договорів у сфері захисту соціальних прав та інтересів працівників-мігрантів	51
Філіппев А. А. Соглашение о выборе права в международном частном праве Украины и Европейского Союза	53

PRÁVO EURÓPSKEJ ÚNIE

JUDr. Sestrenková Alexandra. Zdravotné posluchanie ako diskriminačný dôvod v kontexte medzinárodného práva, práva EÚ a judikatúry Súdu EÚ	56
Палєєв Ю. С. Правова природа Європейського Союзу: проблеми тлumočenia	60

ZIVOTNÉ, RÔDNE, POLENOHOSPODÁRSKY PRÁVO

Бріццов А. І. Кодифікація аграрного законодавства України в умовах інтеграції до Європейського Союзу	63
Жидан О. С. Особливості правової охорони природних болотних комплексів в системі збереження біорізноманіття	65
Муравецька М. Л. Боротьба зі шкідниками дісті вод за законодавством України	67
Сидоров Я. О. Правове забезпечення державної підтримки сільського господарства: основні перспективи розвитку	70

OBČIANSKEHO PRÁVO A RIADENIA

Богачук Д. П. «Зелений» тариф та вимоги щодо «місцевого складової» в сфері альтернативної енергетики в Україні – правові проблеми та пропозиції щодо їх вирішення	73
Валах В. В. Воловий елемент при цивільному правонаступництві	76
Гетманцев О. В. Межі правового регулювання в сфері цивільного процесу	78
Зеліско А. В. Цивільно-правова характеристика підприємницьких юридичних осіб приватного права	80
Милушева Т. В., Перепелкина Н. В., Кусков А. С. Принцип свободы договора в российской цивилистической доктрине	83

Ruzhytska Ye. O. The right of consumers to proper product quality	86
Серветник А. Г. Розвиток концепції принципу відкритості судового розгляду в сучасному цивільному процесі України.....	88
Толкуніні К. Б. Особливості захисту житлових прав неповнолітніх у цивільному судочинстві України.....	91
Шурин О. А. Зарубіжний досвід врегулювання питання підготовки справи про поновлення на роботі у зв'язку із розірванням трудового договору за ініціативи роботодавця до судового розгляду	94
OBCHODNÉ PRÁVO A RIADENIA	
JUDr. Urbán Rastislav, LLM. Marenie konkurenčného alebo ugrovnacieho konania	97
Граб С. О. Законість та верховенство права як основні принципи господарського судочинства	105
Korotash Yaroslav. Concerning the need of legislative regulation of term «input»	108
Подоляк С. А. Основні напрямки удосконалення господарського законодавства України в сучасних умовах	110
PRACOVNÉ PRÁVO	
Гетьманцева Н. Д. Поняття и особенности норм трудового права	113
Одовічена Я. А. Громадські роботи та інші роботи тимчасового характеру як спосіб зменшення безробіття	116
SPRÁVNEHO PRÁVO A RIADENIA	
Зеленський Є. С. Міжнародні стандарти в адміністративно-примусовій діяльності міліції України відносно дітей	119
Кубасенко А. В. Напрями зміни діяльності органів внутрішніх справ України в умовах реформування	122
Рабєць Т. С., Лавренчук О. А. Правові проблеми інформованої згоди пацієнта на медичне втручання із застосуванням нанотехнологій	125
Мельник В. І. Організація охорони громадського порядку в сільській місцевості	126
Мойсеїв Л. О. Адміністративно-правові аспекти поняття житла в галузях права України	129
Olkhouyk Ie. O. Peculiarities of asylum and refugee status in Germany	131
FINANCIÉ PRÁVO	
Rufitska V. B. Estatist nature of the state as a determinant of authoritative character of tax relations	148
Фоменко Ю. О. Фінансовий контроль у бюджетному процесі	150
INFORMÁCIE O PRÁVO	
Селезньова О. М. Значення комплексного підходу у дослідженнях сутності інформаційного права	152
TRESTNÉ PRÁVO, TRESTNÉ PRÁVO VÝKON	
Бропевинська О. М. Виконання Україною зобов'язань у кримінально-правовій сфері за міжнародними договорами, укладеними від імені СРСР	154
Лісняк С. Г. Кримінологічна характеристика злочинів проти волі, честі та гідності осіб (2010 – 2014 роки)	156
Ребенею С. М. Щодо кримінально-правової охорони ґрунтового покриву (поверхневого шару) земель в Україні	159
Сметанина Н. В. Соціальні наслідки злочинності і їх вплив на сучасне суспільство	161
Фінчук В. В. Соціальне підґрунтя злочинності у сфері ПЕК України	164
TRESTNÉHO RIADENIA; KRIMINALISTIKY	
JUDr. Martina Čerčová. Základný cieľ, hlavné formy a druhy kriminalistickej identifikácie	168

ÚSTAVNÉ PRÁVO

ПРОБЛЕМИ КОНСТИТУЦІЙНОЇ ДЕФІНІЦІЇ ПРАВА НА ЗАЙНЯТТЯ ПІДПРИЄМНИЦЬКОЮ ДІЯЛЬНІСТЮ

Боберська К. Г.
старший викладач

ВНЗ Українського «Полтавський університет економіки і торговель»
м. Полтава, Україна

Чітке дефінітивне визначення права на зайняття підприємницькою діяльністю сприяє зміцненню конституційно-правового статусу особи, вдосконаленню механізму його реалізації, а також створенню системи гарантій цивільного конституційного права, підвищенню взаємного відповідальності держави, її органів, органів місцевого самоврядування, людини і громадянства у сфері виробництва [1, с. 95-99].

Втіленням дослідниками (В.М. Бесячаний, Л.Р. Наливайко, П.П. Шляхту) право на зайняття підприємницькою діяльністю розглядається як «право людини створювати (засновувати) підприємства, володіти засобами виробництва, самостійно займатися діяльністю з виробництва продукції, виконання робіт та надання послуг з метою одержання прибутку» [7, с. 184; 8, с. 173, 6, с. 88], а відтак ним значно обмежується суб'єктний склад даного права. Адже інше визначення права на зайняття підприємницькою діяльністю наближує останнє до «квордів застуپництва», що має місце в країнах Європейського Союзу, в тому числі, Західної Європи.

Більш широку дефініцію права на зайняття підприємницькою діяльністю подає О.В. Бігік. За його словами під правом людини і громадянства на підприємницьку діяльність, слід розуміти «вигнану та гарантовану Конституцією та законами України можливість людини і громадянства самостійно, ініціативно, систематично, на власний ризик лійти у сфері виробництва, розподілу, обміну, надання послуг, зайняття торгівлі та використання матеріальних благ з метою одержання прибутку» [3, с. 99].

За свомом змістом – це певні матеріальні блага у сфері виробництва та права на ці блага, а саме: право на їх обмін, розподіл, володіння, користування, розпорядження, одержання прибутку. За формою – це міра або образ, спосіб, форма поведінки, виявлення величин, інтенсивності, можливостей людини і громадянства у сфері виробництва [2, с. 99; 11, с. 55].

Право людини і громадянства на підприємницьку діяльність – це вигнана та гарантована Конституцією та законами України можливість людини і громадянства самостійно, ініціативно, систематично, на власний ризик лійти у сфері виробництва, розподілу, обміну, надання послуг, зайняття торгівлі та використання матеріальних благ з метою одержання прибутку [11, с. 55].

Конституційне право на підприємницьку діяльність С.В. Розин розглядає як утважене Конституцією України право людини і громадянства на безпосередньо або опосередковану, самостійну, ініціативну, систематичну, на власний ризик діяльність, спрямовану на досягнення економічних і соціальних результатів та одержання прибутку [10].

У визначеннях права на зайняття підприємницькою діяльністю дослідниками О.В. Бігіком, С.В. Різником, Ю.М. Фроловим останнє класифікується як право людини та як право громадянства, звертаючи увагу на те, що нормативно-правовим підґрунтам дисту дефініції виступає Конституція України та Господарський кодекс України.

В працях І.В. Кучеренко право на зайняття підприємницькою діяльністю визначається як «конституційне право фізичних осіб на здійснення підприємницької діяльності, не затверджене законом» [12]. При цьому ним не враховується той факт, що підприємництвом в

Україні займаються не тільки фізичні особи, зареєстровані як субекти підприємницької діяльності, а також юридичні особи.

Право на підприємницьку діяльність людини і громадянства в Україні, на думку О.В. Гончаренка, це закріплена та забезпечена Конституцією та законами України можливість людини і громадянства як належального суб'єкта економічних відносин самостійно, ініціативно, систематично, на власний ризик здійснювати господарювання з метою досягнення економічних і соціальних результатів та отримання прибутку [4, с. 174].

Пошуки юридичній енциклопедії подається визначення права на зайняття підприємницькою діяльністю як «гарантованої державою можливості заняття самостійною, ініціативною, на власний ризик діяльністю з виробництва продукції, виконання робіт та надання послуг з метою одержання прибутку» [9, с. 382], підкреслюється його економічну суть та мету.

Вотичинський дослідник В.М. Бесчастний вводить поняття «права на економічну діяльність» як алтернативний варіант права на зайняття підприємницькою діяльністю, що передбачає вільне використання людиною своїх можливостей і майна для підприємництва як іншої не забороненої законом економічної діяльності. У поєднанні з правом приватної власності та свободою підприємництва виступає як правова база ринкової економіки, що включає монополію держави на організацію господарського життя [6, с. 88].

За перекладними російськими вченнями М.В.Багдас, Ю.Г.Лейбо, Л.М.Енгін з правом приватної власності нерозривно пов'язана свобода (право) підприємницької діяльності [5, с. 87].

Право на зайняття підприємницькою діяльністю включає низку конкретних прав, що забезпечують можливість починати й проводити підприємницьку діяльність. Зокрема, це право на здійснення земліволодінсько-економічної діяльності, права створювати підприємства під свій ризик і відповідальність, відійти вступати в договори з іншими підприємцями, добувати та розробляти землю, утворювати різні об'єднання з іншими підприємцями, у тому числі зарубіжними, відкривати рахунки в банках, відкривати і закривати свої підприємства і т.d.

Узагальнюючи, можна стверджувати, що право на зайняття підприємницькою діяльністю – це закріплена Конституцією України право займатися самостійно, ініціативно, систематично, на власний ризик господарською (економічною) діяльністю, яка не заборонена законом, що займається суб'єктами господарювання (підприємцями) з метою досягнення економічних і соціальних результатів та одержання прибутку.

Література:

1. Безбабіна О. Конституційне право людини і громадянства на підприємницьку діяльність / О. Безбабіна // Підприємництво, господарство і право. – 2007. – № 7. – С. 95-99.
2. Бігік О. Поняття права на підприємницьку діяльність / О. Бігік // Підприємництво, господарство і право. – 2006. – № 2. – С. 99-103.
3. Бігік О. Свобода підприємництва та її обмеження / О. Бігік // Підприємництво, господарство і право. – 2006. – № 5. – С. 53-56.
4. Гончаренко О. М. Права людини в Україні: наука, посіб. / О.М. Гончаренко – К., Знання. 2008. – 207 с.
5. Конституційне право зарубіжних стран / Под общей редакцией члена-корр. РАН проф. М.В.Багдас, доктора юр. наук, проф. Ю.И.Лейбо и доктора юр. наук, проф. Т.М.Энгін. – М.: Издательство НОРМА, 2000. – 832 с.
6. Конституційне (державне) право зарубіжних країн: Наук. посіб. / В.М. Бесчастний, О.В. Федоров, В.М. Суботін, С.М. Пашків: Заг. ред. В.М. Бесчастного. – К.: Знання, 2007. – 467 с.
7. Конституційне право України: підручник для студентів вузів / П. П. Шляхту. – К.: Освіта України, 2010. – 392 с.

